

MINISTER FOR FISKERI OG LIGESTILLING OG
MINISTER FOR NORDISK SAMARBEJDE

23. april 2019

Kære Allan Buch

I forbindelse med debatten tidligere på måneden om forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt fremsatte du en række påstande i medierne, som i betydeligt omfang kom til at præge diskussionen såvel i medier som på Christiansborg.

Det er i særlig grad dine udtalelser til henholdsvis Berlingske Tidende den 5. april og DR den samme dag, jeg tænker på i denne sammenhæng.

Debatten og det samråd, der blev indkaldt i sammenhæng med Berlingske Tidendes artikel, betød, at mine embedsmænd gennemgik sagens akter. De kunne konstatere, at akterne ikke bekræfter det billede, du har fremlagt i medierne. Tværtimod.

Du er citeret for at tale om “småfiskere” og “mindre østjyske fiskere”, der skulle være blevet holdt ude af et forsøgsfiskeri efter muslinger i Storebælt. Citaterne fremkommer i Berlingskes artikel ”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”, der også fortæller, at ”Fiskere ved Jyllands østkyst har gennem ti år bedt om tilladelse til at fiske ved Storebælt, men er gentagne gange blevet afvist, fortæller de. Imens har myndighederne i en årrække givet nogle af landets største muslingefiskere unik adgang til nøjagtigt samme område.”

Efter en gennemgang af statistikken vedr. landinger af blåmuslinger i perioden 2016-2019 kan mine embedsmænd se, at man ikke kan tale om mindre muslingefiskere i Østjylland. Der er seks licenser i Østjylland fordelt på tre aktører. Disse tre aktører er alle blandt det, man ud fra en faktisk vurdering må betegne som Danmarks større og største muslingefiskere.

Allan Buch (allan.buch@middelfart.dk)
CC. Svend-Erik Andersen (sea@dkfisk.dk)

Vi kan heller ikke se, at fiskerne fra Østjylland skulle være blevet holdt ude af forsøgsfiskeriet på en måde, der har været diskriminerende. Du er citeret for at sige, at man i “mere end ti år har anmodet fiskerimyndighederne om at prøvfiske ved Storebælt” og “det er nogle muligheder, de (østjyderne) ikke har fået, og som de gerne ville have haft og har søgt om en hel del år”. Påstanden er, at det har såkaldte “storfiskere” fra Limfjorden så haft i stedet.

I henhold til vores akter er der slet ingen fiskere, der har haft adgang til at forsøgsfiske efter blåmuslinger i Storebælt i perioden fra 2008 og frem til 2016, fordi der ganske enkelt ikke har været gennemført forsøgsfiskeri. I 2016 finder der et begrænset fiskeri sted i det østlige Storebælt. Først med virkning fra 2017 åbner Fødevarestyrelsen for muligheden for et eventuelt forsøgsfiskeri i det vestlige og nordlige Storebælt.

I årene 2017 og 2018 har 13 fartøjer haft tilladelse til at deltage i forsøgsfiskeri efter muslinger i Storebælt. Seks af disse har tilknytning til Limfjorden, fire til Isefjorden og tre til Østjylland. Henset til, at der kun er tre aktører i muslingefiskeriet i Østjylland, finder vi ikke ligefrem, at de østjyske fiskere er underrepræsenteret.

I 2019 har forsøgsfiskeriet været slået åbent og transparent op. Der er givet tilladelse til alle, der har søgt. Fiskeristyrelsen modtog kun én ansøgning fra de østjyske fiskere. Den pågældende fisker fik tildelt tilladelse, men trak efterfølgende sit ønske om at fiske tilbage.

Du er ligeledes citeret for at udtale, at “fiskeriet ved Storebælt har ikke noget med forsøgsfiskeri at gøre”. Påstanden er, at fiskere fra Limfjorden i årevis har udført et permanent fiskeri i Storebælt med store gevinster. På denne baggrund konstaterer Berlingske, at ”Myndighederne har kaldt fiskeriet ved Storebælt for et forsøgsfiskeri, selv om der snarere har været tale om et permanent fiskeri...”

Atter er der tale om et billede, der er svært at genkende ud fra sagens akter.

Der har som sagt ikke været fisket i årene 2008 og frem til 2016.

I 2016 gives to tilladelser til forsøgsfiskeri i det østlige Storebælt. De tildeles fiskere med tilhørsforhold til henholdsvis Limfjorden og Isefjorden.

Derefter åbnes der for et mere omfattende forsøgsfiskeri i 2017. Det sker som nævnt ovenfor efter, at Fødevarestyrelsen har udlagt en række nye områder som mulige produktionsområder. Dette fiskeri omfatter både det østlige, vestlige og nordlige Storebælt. Det indstilles i midten af 2018.

Herefter vurderer Fiskeristyrelsen, at der fortsat er behov for at indhente yderligere data, men kun for de såkaldte områder 90-95. Det er områder, hvor der ikke blev fisket i 2016, og områderne 90-95 udgør kun en mindre del af det samlede område, der blev fisket på i 2017 og første del af 2018.

Dette afsluttende forsøgsfiskeri i områderne 90-95 gennemføres nu i første halvår 2019, hvorefter Fiskeristyrelsen vurderer, at der vil være et fornødent datagrundlag for at træffe en beslutning om, hvorvidt der skal åbnes for et egentligt kommercielt fiskeri. Licenser til et sådant fiskeri vil selvsagt blive fordelt uden hensyntagen til fiskeres eventuelle deltagelse i forudgående forsøgsfiskerier, hvilket Fiskeristyrelsen gør opmærksom på ved opslag og tildeling af tilladelser til deltagelse i forsøgsfiskeri.

Det er derfor svært at genkende det billede, der i Berlingske er skabt af, at forsøgsfiskeriet i Storebælt skulle være permanent.

DR citerer dig for at udtale, at “der er blevet fisket for nogle penge, som vi også godt kunne bruge”. Udtalelsen knyttes til tal fra Berlingske Tidende om, at i Storebælt “har bare to kuttere fanget muslinger til en estimeret værdi på 1,2 mio. kr.”. Vi kan på vores akter konstatere, at én fisker har haft landing fra forsøgsfiskeri i område 103 i Storebælt i 2018 på ca. 900.000 kr. Samtidig kan vi se, at landingen fra det samme område i 2017 var på 2670 kr. Dette lave tal, som må have givet den pågældende fisker et markant underskud på deltagelsen i den del af forsøgsfiskeriet, nævner hverken du, Berlingske Tidende eller DR.

Overordnet giver sagens akter det indtryk, at forsøgsfiskeriet i Storebælt ikke har været nogen stor – og da slet ikke nogen fast – forretning, men netop har været et forsøgsfiskeri med mulighed for både store og små landinger.

Tallene fra det gennemførte forsøgsfiskeri i år viser, at den samlede indtjening for de fire fartøjer, som har deltaget, har været på ca. 300.000 kr. Det giver en gennemsnitlig indkomst pr. fisker på ca. 25.000 kr. om måneden. Når man fratrækker fiskerens udgifter til brændstof, overnatninger, aflønning af medarbejdere mv. er resultatet ikke ligefrem prangende.

Der er stor forskel på dine påstande i medierne og det billede medierne på den baggrund beskriver, og så på de fakta, vi kan uddrage af vores akter i sagen.

Vores akter er omfattende, men ikke nødvendigvis udtryk for alle aspekter i sagen, og særlig de forhold, der ligger nogle år bagud i tid og før den i efteråret 2017 gennemførte ressortomlægning, kan muligvis være mangelfulde.

Jeg håber derfor, at du vil oversende det materiale, du måtte have, som måtte kunne korrigere vores opfattelse. Af hensyn til min forberedelse af mit indlæg ved Danmarks Fiskeriforenings generalforsamling skal jeg bede dig fremsende dette snarest og gerne inden den 30. april.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen